

Јан

ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

№ 9904

*М.М.
19/11*

120

ГОДИНА

16. oktobra 1918. godine, 10. zakona o osnovnoj školi...

...na osnovu zakona o osnovnoj školi...

...za osnivanje škole u Parunuvcima...

...i za izbor učitelja i nastavnika...

...za otvaranje škole u Parunuvcima...

...i za izbor učitelja i nastavnika...

...za otvaranje škole u Parunuvcima...

...i za izbor učitelja i nastavnika...

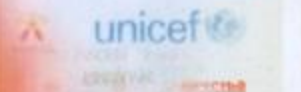
16-10-98

Гр. Милошковић

МАЈ 2010

ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

sigurnom и подстицају окружењу за децу

KOLOŠKO-KULTURNA AKCIJA
SARENOGRADSKI VRTOVI

ujedinenija školska sredina

OS "Vladislav Savic" Jan
Parunuvcima, Kraljevo

IZ OBLASTI ARHITEKTONIKE I VEŠTAČENJA
PROJEKCIJSKI I IZOBILAZIVAČKI RADNICI

ДИПЛОМУ

ДИПЛОМА

Интервју са директором школе "Владислав Савић Јан" у Паруновцу,

Радулом Радевићем

1.Наша школа слави 120 година постојања.Можете ли да кажете нешто више о томе?

-Стварно ми је задовољство што сам директор кад је ова годишњица.Почетак школе био је у приватној кући,а после у кругу Трајала.Имао сам прилику да видим молбу грађана Паруновца:

„Господину министру просвете и Црквених дела у име сељана села Паруновац молим Господина министра просвете и црквених дела да саслуша нашу молбу и то:

-Што нам је школа Крушевачка толико далеко,па још и преко велике воде те тако да зими велика опасност нашој мери прети,што често наша деца разне болести добијају,а по нека и смрт добијају.“

2.Каква је одговорност према тој чињеници?

-Одговорност је велика.Треба бранити углед школе и све што је наша школа постигла.

3.Где се налазила прва школа и како се развијала?

-Школа је почела са радом у приватној згради Радоја Шошића у Паруновцу, а школска општина Паруновац се обавезала да ће у року од три године да подигне школску зграду. Када је дати рок за градњу истекао, комисија је разматрала да ли да школа буде у Капицији или у Паруновцу. На крају је према запису у Летопису школе, Барутана, „Обилићево“, уз помоћ сељака Паруновца и Капиције, 1896. године подигла школску зграду. Ова зграда је коришћена од 1. октобра 1896. године до почетка школске 1965/66. године, када је успостављена Хемијско-гумарској индустрији „Милоје Закић“. По изградњи и усељењу у нову школску зграду 1. децембра 1961. године, ова зграда је враћена Хемијско-гумарској индустрији „Милоје Закић“.

4. Који је назив носила и кад је он промењен?

-1895. године школа је носила назив „Обилићевска школа у Паруновцу“, а убрзо „Обелићевска школа у Обилићеву“. Школске 1896/97. године назив је промењен у „Основна школа Паруновачка“. Од 9. децембра 1898. године школа носи назив „Основна школа Обилићево“. Народни одбор општине Крушевац од 5. јануара 1959. године мења јој назив у „Основна школа Паруновац“ и одлуком скупштине општине Крушевац од 28. фебруара 1969. године добија данашњи назив-Основна школа „Владислав Савић Јан“ у Паруновцу.

5. Шта разликује нашу школу од других школа?

-Мислим да је то оригиналност. Ми смо по националним стварима јединствени. Ја сам се распитивао, ми смо једина школа у Крушевцу која у свим учионицама има беле табле. Наша школа је специфична и по дворишту. Најуређенија је школска средина у Расинском округу. Еколошка свест је подигнута на високи ниво. А и ђаци доприносе да ова школа добија све већи углед и по екологији и по знању. Веома ми је драго да наши ђаци настављају одличан успех и у средњој школи. Ми смо једна од првих школа која је завршила пројекат „Школа без наљсила“. Веома је важно да наша школа нема школског полицијца, а и није нам потребан.

6. Да ли је било нових улагања у нашу школу и подручним одељењима?

-Мени је посебно задовољство што је школа у Малом Шиљевоцу изграђена. У плану су да се ради и школа у Гаглову и реновирање школе у Текијама, као и у Бовну. У Пасјаку је пре седам година урађена нова школа. У року од три године је окречена цела школа. Морам да напоменем да је информатички кабинет потпуно опремљен, а за његово опремање је помогла „Хенкел Мерима“.

- Јована Новаковић 8/1

Марија Мијајловић 8/1

Као и прошлих година и ове школске 2009/2010. године наши ученици су почели да постижу сјајне резултате на такмичењима, такмичења из осталих предмета су у току па дајемо списак постигнутих резултата који није коначан

Општинско такмичење из информатике и рачунарства

I место Младен Томић VIII разред

II место Невена Окошановић VIII разред

Општинско такмичење из биологије

II место Бачевић Саша VIII разред

III место Петровић Јована VII разред

Општинско такмичење из енглеског Језика

II место Аиђелковић Ненад VIII разред

Општинско такмичење из хемије

III место Милановић Милан VIII разред

Милојевић Александра ,

ученица VI-2 одељења проглашена је учеником генерације због постигнутих изузетних резултата на такмичењима из

ФИЗИКЕ :

Општинско такмичење **90** поена I ранг

Окружно такмичење **84** поена II ранг

Републичко такмичење **53** поена II ранг

и из МАТЕМАТИКЕ :

Општинско такмичење **80** поена I место

Окружно такмичење **93** поена I место

Пласман ученика на такмичењима у школској 2009/10. години

Предмет	Име и презиме	разред	Освојено место		
			Општ.	Округ.	Репуб.
Физика	Милојевић Александра	VI	1.	2.	3.
	Пејчић Тајана	VI	3.		
	Смиљковић Јелена	VI	4.		
Информатика	Томић Младен	VIII	1.	2.	
	Окошановић Невена	VIII	2.	3.	
Енглески језик	Аиђелковић Ненад	VIII	2.		
Биологија	Петровић Јована	VII	3.		
	Бачевић Саша	VIII	2.	1.	5.
Хемија	Милановић Милан	VIII	3.		
Српски језик	Шошић Теодора	VII	3.	2.	учећа
Математика	Шошић Марта	IV	3.	1	3
	Милојевић Александра	VI	1.		
Историја	Драганић Аиђела	V	2.		
	Ружић Милан	VI	2.		

Подручно одељење у Гаглову

Кратка историја Школе у Гаглову

Решењем Министарства просвете бр. 3956 од 15. марта 1919. год. основана је Школа у Гаглову. У периоду од оснивања до школске 1936/37 забележен је пораст деце тако да у сва четири разреда има 147 ученика.

Нова Школа у Гаглову саграђена је 1968 године. Чак и за време другог светског рата у периоду 1941-1945 школа није прекидала са радом, чак и за време бомбардовања 1999 године.

Данас Школа у Гаглову поред своје образовне функције представља и центар културних дешавања на овој територији. Кроз ваннаставне активности: драмско рецитаторске, фолклорне секције, постоји и сарадња са сеоским институцијама која представља важан фактор у задржавању становништва у овој средини.

Познате личности које су похађале Школу у Гаглову су:

Војислав Савић, некадашњи директор радне организације "Милоје Закић"

Магистар Десимир Паволовић, председник Града Крушевца

Подручно одељење у Малом Шиљеговцу

Школа у Малом Шиљеговцу – некада и сада

Ако кренете за Рибарску Бању из правца Крушевца , нешто пре Чокотиног брда , одваја се пут за Мали Шиљеговац.Према предању ово село настало је тако што су чланови породице Андрејић бежећи са Косова због освете населили овај предео.

У подножју села , поред цркве , протиче Гагловска река . Пошто Мали Шиљеговац лежи на брдовитом терену , мањи део земљишта је обрадив а остало су храстове и церове шуме.

У селу постоји четвороразредна школа саграђена 1934 године .Тада је имала 175 ученика . Временом се број деце смањивао због честих миграција становништва.

Нова школска година почела је 2009/2010 у Малом Шиљеговцу у новоизграђеној школској згради, у истуреном одељењу Основне школе "Владислав Савић Јан" у Паруовцу. Школа је примила прве ђаке у новом руху . Радовали су се и били срећни, али се чуо и по неки уздах за оном старо школом за које их вежу успомене.Сећали су се ђаци зимских времена и вејавица које су посматрали кроз расклиматана окна док их је грејало старо кубе . У нове просторије уселили су се и предшколци.

Интересантно је да се број ученика у Школи у Малом Шиљеговцу повећава што је реткост за данашње време.

Нела Стефановић, проф. разредне наставе

Дејана Којичић, проф. разредне наставе

НОВА ЗГРАДА

Школа

Школка ева, каква динота,
да ми каже, а како било би тедрмота.
У нег себако мора да зна
да зна дини и добро јачина.

Учили не треба да снота
ако што не ризикс уложавачу динота.
Ако у динички све битице има
хвалитс не саде свира.

Нана школс за гласитс
веш само за одличне рачи.

Нина Јеленић
1/6

Мир

Мир се налази у
својој души и у свему.

Јако је то тако,
ако је тако, тако.

Ово је тако, тако,
ако је тако, тако.

Ана Јеленић

Природа цвeта и пeвa

Природа цвeта,
у рано прoлeће,
са пуно радoсти,
и пуно среће.

Разно цвeће је рaширило
латице своје,
и збрзо је добило
омиљене брoје.

Чује се и радoсни
чвркyт птица,
а највише се чује
младих ластавица.

Ноћи ведре и топле,
пoстале су звeздане,
ра су сада и оне

Зелена трава
по пољу се шири
и по неки масличак
из не провири.

Дрвeће је обновило,
своје крошљe нове,
сачуваће га дуго
до јесени ове.

Лептирићи шарени
по ливади лете,
и они се радују
као мало дете.

Младен Алексић III.

СЛИКЕ ИЗ ПАРУНОВЦА

ПОДРУЧНО ОДЕЉЕЊЕ У БОВНУ

ОСНОВНА ШКОЛА "БЛАЖИНА САНЂА - ЈАК" - БАРУБОЈАЦ

МОЈА ШКОЛА

У мојој се школи
Мало више ради,
А и тај наш рад
Школа зна да награди.

Кад научим песмицу,
И добијем за то петичку,
Сви ме тада спокно хвале:
„Свака ти част Лале!“

Зато моју школу
Волим и поштујем.
Тада добро учим
И увек се њој радујем!

Милош Алексић, II разред, Бован

Моји преци дошли су у Бован из Црне Горе.

Јован Павловић је 1845. године дошао у Србију.

По њему су моји преци добила презиме ЈОВАНОВИЋ.

Петар Јовановић је рођен 1843. године и имао је сина Радојка који је рођен 1874. год.

Радојко је имао сина: Павла рођеног 1908. год. и Вукмана рођеног 1922. год.

Павло је имао сина Живодина, рођеног 1934. год.

Живодин има сина Живодина рођеног 1957. год. а Живодин има сина Драгана

Рођеног 1979. год. и Дража рођеног 1980. год.

Дража има сина Велимира рођеног 2002. год. — а Велимир по сам је!

Јовановић Велимир, I разред, Бован

ЛЕГЕНДА МОЈЕ ПОРОДИЦЕ

Описаћу вам како је настало моје презиме. Ово је моја прича о пореклу моје породице.

Деда ми је једанпут причао да су наши преци дошли из Црне Горе. Било је то веома давно тако да ни он сам није знао тачно кад. Те давне године кренуо је на дуг пут човек са супругом и троје мале деце. Био је то чукундеда мога деде. Звао се Новак, а његова деца Милан, Јован и Миливоје. Миливоје је био дедин прадеда. Када су стигли у Србију, тачније у Бован, населили су се на место звано Баре због великог броја мочвара које су се налазиле у близини. Када се тај Миливоје оженио, добио је сина Милојка. Он је у време Другог светског рата заробљен и одведен у заробљеништво у Немачку. После рата отишао је да живи и ради у Аустралију, али овде су му остале две кћерке: Ната и Смиљана. Смиљана је дедина мајка, а он има још брата и сестру. Мој деда Велибор има двоје деце: мог оца и моју тетку. Тетка има троје деце: Наташу, Бобана и Александру, а мој отац нас четверо: Стефана, Милицу, Милену и Андријану.

Ми ћемо се потрудити да ова прича не буде заборављена и да легенда о нашој породици пређе на неке нове генерације које ће сигурно доћи.

Милутиновић Милица, III разред, Бован

ШКОЛА У БОВНУ

На одаех благо спуштајућим падинама, при самом крају, а у подножју Јастребац је оставио висораван која је после много милинијума и бурних индустријских догађања, понудила смештај малобројним досељеницима из Црне Горе. Окупили су се на тој висоравни која се пружа правцем северозапад-Југоисток и зове се Бованска висораван, где формирају ново насеље коме дају име Бован.

Ова висораван се благо пење од Пасјака према најјужним деловима Малог Шиљеговца и Сушица и има још два нагнућа: према Станцима и Кобиљу, а друго према централном делу Малог Шиљеговца. Ове падине су погодне за обраду и омогућиле су лакшу изградњу пута Кобиље-Бован-Мали Шиљеговац, којим је Бован добио најкраћи излаз на важан пут Крушевац-Каоник-Ниш и везу са седиштем општине.

Бованска висораван има надморску висину од око 313 м, а са Југоисточне стране наткривљена је брдом Љуљашка које је само нешто више и има надморску висину од 337 м.

Према легенди које је забележио Здравко Костић, село је добило име по овну-спаситељу, који је убио овна-чудовиште који је излазио из језера и право читао покољ међу домаћим оновима. Домишљати чобанин је једном свом овну поставио металне шилке на рогове и овај је нападана избо. Поражено чудовиште се повукло у језеро, а село се ослободило велике напасти. Дуго се по селу причало „бо-ован“, а је временом срastaњем ове две речи у једну добијено данашње име насеља-Бован.

По неким на данашњем месту Бован, још у римско доба је постојало насеље са именом Болван, па је губљењем гласа „Л“ добијено име Бован.

Према предању први се у Бован доселио из Црне Горе Ђура Пекић и то непосредно после српских устанака почетком XIX века. Од Ђуриног сина Радована и његових наследника развијале су се данашње фамилије Ђурићи, Гашевићи и Пековићи.

Школа у Бовну је почела да ради почетком школске године 1933/34. год. и то као друго одељење (или одвојено) Малошиљеговачке основне школе. Тек школске године 1935/36. год. добијена је одлука Бановинског школског одбора Моравске бановине о издавању овог одељења у самосталну школску општину у Бовну, а круг новоосноване школске општине сачињаваће села: Бован, Пасјак и Станица. Бован је своју школу одмах сместио у каменски направљену зграду која је имала две учионице, мали ходник и канцеларију. Коришћена је до 1967. год. када је уступљена месној заједници за смештај продавнице и за сеоске скупове. Одмах преко пута те зграде, Општина Крушевац је 1966. и 1967. год. подигла нову школску зграду са учионицом, ходником и оставом за учила у укупној површини од 80 м². Школско двориште се састоји од три целине: дворишта за кретање ученика, игралишта које је урадила месна заједница, а док је трећи део претворен у школску шуму са разноврсним раслињем.

И данас се настава изводи у овој истој школској згради, а у комбинованом одељењу од 5. ученика у сва четири разреда ове школске године 2009./10. школу у Бовну похађају ученици:

I разред: Јовановић Филип

II разред: Марић Алекса

III разред: Милутиновић Милица и Петровић Никола

IV разред: Ђурић Дејан

Први учитељ ове школе је био Бранислав Д. Тодоровић, а после њега је у овој школи радило још 27 учитеља. Са почетком ове школске године, рад у школи започиње Алексић Ксенија, професор разредне наставе. Помоћни радник је Мијаиловић Лазарка. Школска екскурзија је реализована у току месеца октобра, а на релацији: манастир Жича (Крањево)-Крагујевац-Топола-Опленац. Такође, ученици су били гости дечије позоришне представе „ЛИПТИ ДУГА ЧАРАПА“ у извођењу гостујућег београдског дечијег позоришта „Чарапа“, новембра месеца у биоскопу „Крушевац“ у Крушевцу.

Алексић Ксенија, проф. разр. наст.

Почечи школовања деце у Текији

На јужним падинама Мојсињских планина, на заталасаним брежуљцима који се спуштају ка Лазаревом граду Крушевцу, рекама Расини и Западној Морави простиру се три села: Макрешане, Дедина и Текије.

Историја и постојање ове три насеобине од давнина је међусобно повезана. Почев од прве заједничке богомоље цркве Света Недеља која је подигнута још 1883 год. на месту где је постојала по предању црквина- старина под именом Света Недеља. Та старина пронађена је још у првој половини XIX века а једна је од, како се наводи у књизи „Кнежевина Србија“ књига II, преко педесет богомоља у Мојсињским планинама. Црква се нашла на прелепом месту у селу Макрешану окружена шумовитим пределима, ливадама и њивама а подну црквене порте протегла се кривудава Биљевачка река- више поток, са бистром водом као суза и чистим коритом као што је душа Србинова по изласку из ове светиње.

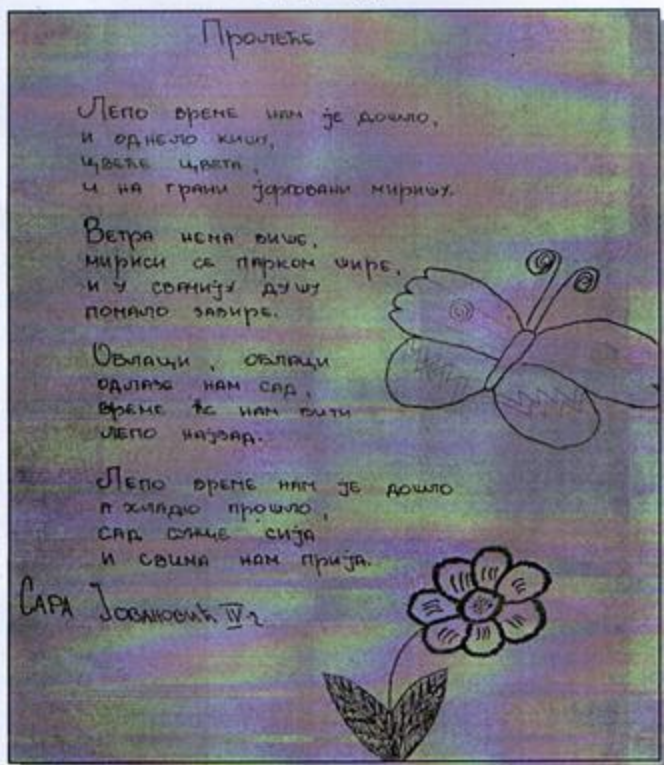
Године 1887. дозидана је црквена кућа која је од 1. августа 1892. служила за школу. Потом долази захтев тадашњих власти да деца из села морају ићи у школу у Крушевац. Макрешанци шаљу молбу коју потписаше седморица писмених у то време. Одговор из Министарства био је да деца могу ићи у неку ближу школу, али пошто ближе школе није било, пала је одлука да се прави заједничка школа за Макрешане и Текије. Текије сазива збор и потписују сви грађани да прихватају да на средини двају насеља подигну школу за њихову децу и децу из Добромира. Одобрање да се подигне нова школа и Макрешане и Текије сачине школску општину (како се тада звала) стиже 30. априла 1884. год. са објашњењем Министарства да ће се звати Школска општина Макрешанска. Касније се тој одлуци придружују житељи села Дедине и доносе одлуку да се школска зграда за сва три села подигне негде на средини, па пошто је и црква тако подигнута на средокраћу, јер су иста села чинила једну парохију која је касније подељена на две-то одлуче да и школска зграда буде подигнута у близини цркве, а док ова буде готова да се настава изводи у старој црквеној кући. (1892.)

Тако је почело школовање деце села Текије. Утабаним путевцима кроз шуму, преко брда и Дединског поља, у групицама, пешачили су малишани свакодневно. У школу уз, па низ брдо а из школе уз, па низ брдо. Одевени у ручно израђена одела: кошуље, чакшире, гуњиће, на ногама опанци од коже, на главама шубаре Девојчице којих је у почетку било јако мало (први подаци говоре да је школске 1926/27. од I-IV разреда уписано 110 ученика од којих су биле 3 девојчице а остало дечаци. (из сва три села), облачиле су кошуљу, завијачу (сукњу) која није сашивена него се само обавије око тела, лети носе јелечиће а зими суکنене гуњиће налик на памуклије и skutаче. На глави носе ручнике (ткане) или шамије.

Школске 1936/37. Годинесела Текије и Добромир са Дедином се издвајају а акрешане остаје као засебна школа.

Текије и Дедина су добили дозволу да граде школе из својих средстава подпомогнути Општином, а кад школе буду завршене, министар ће им поставити учитеље. Међутим, то је остало нереализовано. Тек после рата (1941-1945) и Текија и Дедина добијају своје школске зграде. У току рата школа није радила. По ослобођењу у оквиру Петогодишњег плана за развој и изградњу земље формирани су при школи аналфабетски течајеви за описмењавање одраслих особа оба пола. То је полазницима била законска обаве.

Радица Борђевић

Школа без насиља

Да желимо школу по мери детета показали смо и пројектом „ Школа без насиља“ који смо прошли заједно са још 25 школа у Србији и за који смо добили сертификат у фебруару 2008. год. Пројекат је трајао две и по године и рађен је у сарадњи са Министарством просвете и UNICEF-ом. Програм је обухватао девет корака почевши од едукација наставног и ненаставног особља, ученичких радионица, формирања вршњачког тима, успостављања унутрашње и спољашње мреже деловања до успостављања сарадње са институцијама и организацијама које деле ову проблематику. Направили смо први корак, иако се насиље не може у школама или било где другде у потпуности искоренити, оно се може смањити и спречити и могу се успоставити другачији обрасци понашања. Стручњаци сматрају да се о променама може говорити „ тек кад једна генерација ученика проведе цео свој школски век с принципима ненасиља“ (Јудит Рајхенберг, директорка Уницефа за Србију)

PRÉVENIR LA VIOLENCE

La violence est synonyme d'agressivité à outrance. Elle a la même étymologie que "violer" c'est-à-dire, enfreindre les limites. La violence consiste à agir sur quelqu'un ou à le forcer, contre sa volonté, en utilisant la force physique ou psychique. L'usage de force se fait en frappant ou en intimidant, en infligeant des blessures physiques ou morales.

Il n'est pas facile de déterminer si un comportement est violent ou non. Faire preuve de violence, c'est tenter d'atteindre son but en utilisant la force pour contraindre l'autre. Mais pour que l'on parle de violence, il faut aussi que j'aie l'intention d'enfreindre ses limites et de le forcer.

Si quelqu'un est violent envers toi, vous devez pour signaler un abus. Si tu ne le fais pas, sera pire. Contact vos parents, vos professeurs. PRÉVENIR LA VIOLENCE...)

NAJUREĐENIJA ŠKOLSKA SREDINA

istišeći da je ovaj projekat, pre svega, edukativnog karaktera i da učelno očenika ove škole podrazumeva to da ce deca kroz radno vaspitni rad polikovati učinak prirode, u sredio ce vrednovati svoj rad na održavaji životne sredine.

Koordinator Ekološkog pokreta „Bela breza“ se zahvalio ProCredit banci, jer je omogućila da prvi koraci ka uređenju školske sredine krenu iz OŠ „Knez Lazare“ u Velikim Kupcima. Privilan odnos prema životnoj sredini treba da se uvodi uvek i svuda, od porodice do škole, od nako do prakse, iz lokalne sredine do zavičajja, od države do Zemlje kao celine.

Najuredenija škola Rasinskog okruga

Ekološki pokret „Bela breza“, čiji je cilj oplemenjivanje sredine u kojoj ljudi rade i žive i promovisanje zdravih uslova života, u 2009. godini dodelilo je nagradu najuredenije školske sredine OŠ „Vladislav Savić Jan“ u Purisovcu.

Da ova škola vodi računa o održavanju ekološke svesti svedoše nagrade učenicima, koji su posle osvojenog drugog mesta na Ekofestivalu u organizaciji Televizije Kruševac ovisili i treće mesta, u konkurenciji 250 škola na „Ekofestivalu“ u Soko Banji. Svim ovim nagradama,

prethodile su brojne druge ekološke aktivnosti.

Jedna od najvećih ekoloških problema škole, Gaglovački potok, koji protiče neposredno pored školskog dvorišta, godinama je bio divlja deponija. Škola je angažovala mehanizaciju, obrisala potok, uradila nivelaciju zemljišta, obromila travnjak i postavila „zeleni zid“ i zaštitnu ogradu duž Gaglovačkog potoka. U školskom dvorištu je zasadeno 70 tujja i 25 perena, zasadeni su listari duž pešačke staze ispred školskog dvorišta i obnosilci su ekološkog parka zasadeni zimzelenog i letnog. Šilja. Konstruirano se vrši održavanje zelenih površina, stalno obezbeđivanje i održavanje žive ograde kao i odlaaganje obolelog i osušenog drveća.

Ovim aktivnostima u okviru sekcija, redovne i dodatne nastave, učelnicima na konkursima, izložbama, kao i izradama ekoloških punca, sakupljanjem sekundarnih sirovina, podignuta je ekološka svest i kultura kako učenika škole, tako i sredine u kojoj se škola nalazi.

Sav rad i zalaganje učelnika, kao i nastavnika kolektiva ne bi bio napušten, da nije bio podržan i podržan od EIP „Bela breza“ i medija – isticke direktor škole Radmila Radević.

Milica Banićević

A Kids for Saving Earth Action Program

Reading for the Earth Challenge

Take this challenge. You'll enjoy reading help the Earth! Here's how:

Have a "Reading for the Earth" Month

Choose any four-week period that works well for you. Copy the pledge form. It includes spaces for students to sign-up friends and family who pledge a donation for each book read. The students will also have to make a commitment to read a minimum number of books.

Have a "Used Book Sale" for the Earth

It isn't necessary to read used books for the "Reading for the Earth Challenge", but it's another way you can raise funds to help the Earth and reuse old books. The easiest way to have this event in your school is to add it to another event at your school. For example, if you are having a school carnival, create a used book room. Or if you are having a school concert, get permission to add this sale to the event.

■ Create an announcement notice asking for donations of old books. Send it home with all the students at least one month in advance of your sale. Have a contest to see which class can collect the most books!

■ Ask each classroom to provide at least one volunteer for the sale day. Send around a schedule/sign up sheet. Include a set-up and clean-up time. Ask each room to make a poster about the sale to place in the school hallways.

■ Charge one amount for hardbound books and another for paperback books. I.e. 50 cents for hard bounds and 25 cents for paperbacks. Bargain prices attract the most customers. Watch the fun as everyone digs through the piles at the sale to find just the right book. The books can be for everyone. Not just kids.

Recs. Books On Earth TM

The Kids for Saving Earth is creating a new link on our site called "Best Books On Earth Im". We will be listing books that teachers and students have read about the Earth and protecting it. It can be about animals, plants, water issues, rainforests, etc. Write a very brief review and provide the publishing information and we will highlight the book on our new link.

Email us your review.

Spending the Money

You can use the money to take a field trip to a nature area, help Protect The Kids for Saving Earth Rainforest, create a nature area for your school, or just plant trees around your school. Kids for Saving Earth Worldwide would really appreciate a donation of a portion of the funds you earn. KSE is a non-profit organization working hard every day to help kids help protect the Earth.

Главни и одговорни уредник Марија Мијајловић 8-1

Чланови редакције: Јована Новаковић 8-1

Радица Ђорђевић, Ксенија Алексић, Евица Поповић, Дејана Којичић, Нела Стефановић

Техничка Поддршка Бојан Зоњић

<http://www.osjan.swc-host.com>